

Toetsingscommissie

vangnet Participatiewet

Bepaling entree-eis in geval van meerjarig tekort

Bijlage bij paragraaf 'Beoordeling in meerjarig perspectief'.

Net als bij het vangnet over 2017 en 2018, kent het vangnet over 2019 een meerjarig perspectief. Dit perspectief komt tot uiting in de referteperiode, dat wil zeggen de jaren die in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het recht op vangnetuitkering. Voor de vangnetuitkering over 2019 betekent dit een referteperiode van 2017, 2018 en 2019.

Bij de vangnetuitkering over 2019 en daarna dient sprake te zijn van een gecumuleerd tekort van meer dan 7,5%. At over de drie refertejaren sprake dient zijn van een gecumuleerd tekort van meer dan 7,5%, houdt in dat de feitelijke resultaten over de referteperiode bij elkaar worden opgeteld. De som van deze feitelijke resultaten dient, als percentage van de gebundelde uitkering voor uitsluitend het jaar T, kleiner te zijn dan $-7,5\%$. Het is niet vereist, anders dan bij de MAU, dat in de referteperiode ieder jaar sprake is van een tekort.

Wanneer een gemeente een beroep doet op het vangnet:

- wordt eerst beoordeeld of zij over jaar T een tekort heeft dat meer bedraagt dan het vastgestelde percentage voor de eigenrisicodrempel,
- waarna wordt beoordeeld of de gemeente met betrekking tot de Pw over een buffer beschikt c.q. kan beschikken om zelf haar tekort op te vangen, rekening houdend met de uitvoeringsresultaten over de jaren T-2 en T-1.

In onderstaande tabellen wordt aan de hand van twee fictieve voorbeelden geïllustreerd hoe dit er in de praktijk kan uitzien.

De berekening leidt in voorbeeld 1 tot een positief resultaat en in voorbeeld 2 tot een negatief resultaat.

Toetsingscommissie

vangnet Participatiewet

Voorbeeld 1: Ter illustratie een fictief rekenvoorbeeld (met bedragen in euro's) waarbij een gemeente voldoet aan de financiële voorwaarden

Gemeente X		Jaar T-2	Jaar T-1	Jaar T
A	Budget	5.000.000	5.500.000	5.000.000
B	Netto lasten	5.200.000	5.400.000	5.500.000
C	Resultaat (A – B)	–200.000	100.000	–500.000
D	Resultaat in % (C / A)	–4,0%	1,8%	–10,0%

Gemeente X voldoet aan de eerste toekenningvoorwaarde, haar tekort is immers in jaar T groter dan de vereiste 7,5%. De gemeente heeft niet in elk van de drie jaren van de referentieperiode een tekort, in jaar T-1 is sprake van een overschot. Echter, voor de tweede toekenningvoorwaarde is de som van de feitelijke resultaten over de jaren T-2, T-1 en T relevant. Voor deze gemeenten is dat – € 600.000 (= – € 200.000 + € 100.000 + – € 500.000), en, uitgedrukt als percentage van het budget voor jaar T, –12,0% (– € 600.000 / € 5.000.000).

Conclusie: Daarmee voldoet de gemeente dus ook aan de tweede toekenningvoorwaarde.

Voorbeeld 2: Ter illustratie een fictief rekenvoorbeeld (met bedragen in euro's) waarbij een gemeente niet voldoet aan de financiële voorwaarden

Gemeente Y		Jaar T-2	Jaar T-1	Jaar T
A	Budget	6.000.000	6.000.000	5.000.000
B	Netto lasten	5.100.000	5.400.000	5.500.000
C	Resultaat (A – B)	900.000	600.000	–500.000
D	Resultaat in % (C / A)	15,0%	10,0%	–10,0%

Gemeente Y voldoet aan de eerste toekenningsvoorwaarde, haar tekort in jaar T is immers groter dan de vereiste 7,5%. Echter, de gemeente voldoet niet aan de tweede toekenningsvoorwaarde. De som van de feitelijke resultaten over de jaren T-2, T-1 en T is € 1.000.000 (= € 900.000 + € 600.000 + –€ 500.000), en, uitgedrukt als percentage van het budget voor jaar T, 20,0% (€ 1.000.000 / € 5.000.000).

Conclusie: Daarmee voldoet de gemeente dus niet aan de tweede toekenningsvoorwaarde en heeft de gemeente geen recht op een vangnetuitkering.